

Sofregit.

Un relat de: [Epicuri](#)

Al silenci de la nit, respon un sofregit de paraules.

A on neix el desig? A on neix de l'arbre, cada branca?

D'un miracle etern, sorgeix la benaurança, amb tot aquest amor, que no es nota però es canta.

És en el seu fruit, on la llavor, enverina o guareix.

De saber que ets algú...Tu mateix...

Pel que fa al jo; Si sabés del que parlo, quin sentit tindria

intentar fer versos?

Tu. Jo, i la cua del peix. Aquí i ara. A l'aiguabarreig.